

får en uddannelse, som man er glad for, har det godt med og kan bruge i det arbejdsliv, man skal ud at møde bagefter.

Det har også en væsentlig betydning for det, at man igennem uddannelsesforløbet føler sig tryk ved sit uddannelsesforløb, føler, at man bliver mødt med fagligt kompetente undervisere, at man færdes i et fagligt miljø, hvor man bliver inspireret og motiveret, og hvor man altså kort sagt har en god, spændende og motiverende dagligdag, men også bliver rustet til de udfordringer, man ved man skal møde bagefter.

Med det her forslag styrker vi vejledningen på universiteterne. Med en styrket vejledningsindsats hjælper vi de studerende, særligt dem, som falder bagud, sådan at de kan få hjælp til at sikre, at de er havnet på den rette hylde, og få hjælp til at finde ud af: Hvordan kommer jeg bedst videre med mit studium?

Derudover er der så begrænsningen på specialet, og jeg må altså lige nævne, hvad den rent faktisk er, for nu er der flere, der har nævnt det her halve år, og det er det jo også typisk. Men det, der fremgår af lovforslaget, er altså, at det skal afleveres inden for den tidsramme, der i studieordningen for den enkelte uddannelse er fastsat for specialets omfang. Det vil sige, at der nu kan sidde nogle derude og tænke: Jeg har da et speciale, der er normeret til 1 år, så hvad tænker politikerne på? De skal ikke tro, at vi er i gang med at korte tidsrammen ned til det halve. Det her handler om, at det omfang, specialet bør have, også er det omfang, det får i praksis.

Hvorfor kan det så være en god idé? Ja, det kan det jo bl.a. – henvendt til hr. Per Clausen – fordi situationen jo i dag er den, at man kan bruge årevis på at udfolde sig med et speciale. Jeg tror også, at det for rigtig mange studerende kan være en virkelig spændende proces at fordybe sig både 1 år og 2 år i et område, men det kræver jo altså, at man også har økonomi til at være studerende så længe, hvorimod man, hvis man kun har økonomi til at bruge det halve år og er i konkurrence med nogle, der har både 2 og 3 år til at lave den samme opgave, så måske kan føle sig en smule sat tilbage. Derudover er der også – det ved vi jo alle sammen – dem, der har lidt svært ved at få taget sig sammen, før deadline nærmer sig.

Så i det hele taget tror vi på, at det her forslag kan være med til at hjælpe flere studerende igennem uddannelsen på den tid, uddannelsen nu engang bør tage. Det er klart, at der kan være gode grunde til, at ens uddannelse tager lidt

længere tid, end den er normeret til, og det kan sådan set også nogle gange være en fordel, at man så bruger og tager sig den tid.

Men der er altså også, viser det sig jo, og ved vi alle sammen, ikke så relevante årsager til, at det tager lidt længere tid at komme igennem studiet. Og derfor kan vi bl.a. med den styrkede vejledningsindsats altså her være med til at hjælpe de studerende til at komme igennem studiet på en god måde og på en måde, så man også kommer ud i verden udenfor på et tidspunkt, hvor man ikke er nået alt for højt op i alder.

Vi støtter forslaget.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Der er ingen spørgsmål, så vidt jeg ser. Tak til ordføreren. Og så er det fru Margrethe Vestager som ordfører.

Margrethe Vestager (RV):

Da Det Radikale Venstres ordfører på området ikke kan være til stede, skal jeg på hendes vegne oplæse følgende:

Lovforslaget er en del af den velfærdsaftale, som Det Radikale Venstre indgik med regeringen, Socialdemokraterne og Dansk Folkeparti i juni sidste år. Sigtet er sådan set fornuftigt nok, det er vi enige i, og det er vi stadig væk, nemlig at hindre, at studerende falder fra deres studier, og at de strander i studier uden en håndsrækning, uden mulighed for at komme igennem. Det er jo hensigten med lovforslaget, og derfor kan vi også støtte lovforslaget, om end vi nok havde ønsket at tage andre midler i brug. For man kan spørge sig selv, om midlerne er de rette, og om de kommer i den rigtige dosis.

Kl. 14.15

Med lovforslaget tages flere redskaber i brug: en styrket studievejledning af de studerende, opfølgning i forhold til studerende, der sækker bagud i forhold til normeringen, fastere rammer for specialeskrivning og bedre muligheder for de studerende til at gå en prøve om. Hver især giver de god mening. Navnlig den styrkede studievejledning har for os været afgørende, i øvrigt i tråd med de anbefalinger, som EVA fremsatte i 2005 i sin rapport om universiteternes studie- og erhvervsvejledning.

Vi mener også, det er rigtigt at gøre noget ved det, som populært eller upopulært kaldes for »specialesumpen«. Med lovforslaget lægges det i fastere rammer, det bliver forhåbentlig drænet, om man så må sige. Håbet er, at det fremover vil